

Hibás ünnep

Tizennégy éves koromig más adta az ünnep varázsát.

A szüleim szenteste délután aludni küldtek,
s mire felébredtem a karácsonyfa pompája
ragyogta be a szoba magányát.

A nagymamától, a vacsora végén anya mindig hazaszaladt.
Indoka az volt, hogy ki kell nyitni az ablakot a Jézuskának.

Én figyelmeztettem, hogy ne zárjuk ki,
de a nagy rohanásban még őt is el lehet felejteni.

Szebbnél-szebb ajándékok közt ülve,
boldogsággal telt meg szívem a fa tövében, családom körében.

A hibák fontosabbak lettek.

Kívánom minden évben, hogy égjen oda
a hal, a bejgli vagy a mézeskalács.

Közelebb hoz a baj, ha találunk közösen megoldást.

Szeretek olyan könyvet kapni, ami a polcon ül már,
mert ez azt jelenti, hogy egy kicsit ismernek.

Égősorok homályában olvasni, a padlón kuporogva,
miközben nevelőapám focimeccset néz Kevinék helyett.

Súlyos hagyományok imádatát váltotta a valóság.

Téged akarlak szeretni, nem a jobb kiadásod,
teljesen, nem csak az ünnepek idején,
egy év alatt megtanulni, hibákkal.

Déri Anna